

Note : If you would like to view or download the entire book please go through home page of Jain eLibrary Website – www.jainelibrary.org and register your e-mail id (or sign in if previously registered).

Kevalibhuktivyavasthapana Dwatrinshika

Folder No.	004680
Granth Name	Kevalibhuktivyavasthapana Dwatrinshika
Mule Author	Yashovijayji
Vivechankar	Pt. Pravinchandra Khimji Mota
Publisher	Gitarth Ganga Ahmedabad
Edition	1
Year	2007
Pages	146

કેવલિભુક્તિવ્યવસ્થાપનદ્વાત્રિશિકા

ફોલ્ડર નં.	૦૦૪૬૮૦
ગ્રન્થ	કેવલિભુક્તિવ્યવસ્થાપનદ્વાત્રિશિકા
મૂળ લેખક	યશોવિજયજી
વિવેચનકાર	પં. પ્રવિણચંદ્ર ખીમજી મોતા
પ્રકાશક	ગીતાર્થ ગંગા અહમદાબાદ
આવૃત્તિ	૧
પ્રકાશન વર્ષ	૨૦૦૭
પૃષ્ઠ	૧૪૬

મુખ્ય ટાઇટલ

પ્રકાશકીય

ગીતાર્થ ગંગા દ્વારા પ્રકાશિત વ્યાખ્યાનના ગ્રંથો

ગીતાર્થ ગંગા દ્વારા પ્રકાશિત વિવેચનના ગ્રંથો

ગીતાર્થ ગંગા દ્વારા પ્રકાશિત અન્ય પુસ્તકોની યાદી

દ્વાત્રિશદ્વાત્રિશિકા ગ્રંથની કેવલિભુક્તિવ્યવસ્થાપનદ્વાત્રિશિકા ના શબ્દશ વિવેચનના સંકલન –
સંપાદનની વેળાએ પ્રાસ્તાવિક

૩૦ મી કેવલિભુક્તિવ્યવસ્થાપનદ્વાત્રિશિકાના પદાર્થોની સંક્ષિપ્ત સંકલન

કેવલી કલલભોજન કરતા નથી તેમાં દિગંબર દ્વારા અપાયેલા૧૫ કારણોનું શ્વેતાંબર મત પ્રમાણે
ગ્રંથકારશ્રી દ્વારા યુક્તિપૂર્વક નિરાકરણ

અનુક્રમણિકા

કેવલીને કવલભોજન કેમ ન હોય તેની દિગંબર મતાનુસાર યુક્તિ, ૧૫ કારણો -----	૧-૧૪
અનંત સુખની સંગતિ. -----	૨-૫
દેહગત સુખ – દુઃખનું ઈન્દ્રિયોને આધીનપણું. -----	૫-૭
આહારની કથાથી પણ અત્યંત પ્રમાદજનન -----	૭-૯
ભુક્તિ વગર પણ પરમઔદારિક શરીરનું ચિરકાળ અવસ્થિત સ્વભાવપણું -----	૯-૧૨
વ્યાધિની ઉત્પત્તિ. -----	૧૨-૧૪
દિગંબર મતરૂપી સાપને પલાયન કરવામાં મોર સમાન કેવલીના કવલભોજનવિષયક વક્ષ્યમાણ સિદ્ધાંત -----	૧૪
સર્વ પ્રકારના દોષનો વિગમ હોવા છતાં કેવલીને ક્ષુધાવેદનીયનો સંભવ. -----	૧૫-૧૭
અવ્યાબાધ સુખનો વ્યાઘાત કરનાર હોવાથી ક્ષુધા દોષરૂપ છે, એ પ્રમાણે દિગંબરના કથનનું ગ્રંથકારશ્રી દ્વારા નિરાકરણ. -----	૧૮-૧૯
કેવલી કૃતકૃત્ય હોવા છતાં ભુક્તિને સ્વીકારવામાં વિરાધનો અભાવ. -----	૨૦-૨૩
આહારસંજ્ઞાના વિરહમાં પણ કેવલીને આહારનો સંભવ. -----	૨૩-૨૬
કેવલીના અનંત સુખમાં ક્ષુધાદિથી બાધાનો અભાવ. -----	૨૭-૨૯
વેદનીયકર્મ દગ્ધરજ્જુ સમાન હોવાથી કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, તેનું નિરાકરણ. -----	૨૯-૩૦
આવશ્યકવૃત્તિ આદિમાં ભવોપગ્રાહી કર્મોનું કેવલીને દગ્ધરજ્જુ સામનનું કથન કઈ અપેક્ષાએ છે, તેનું ગ્રંથકારશ્રી દ્વારા સ્પષ્ટીકરણ. -----	૩૧-૩૯
દેહગત એવા સુખ – દુઃખનું ઈન્દ્રિયોથી ઉદભવપણું હોવાથી કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૩૯-૪૬
આધ્યાત્મિક સુખ – દુઃખ પ્રત્યે ચિત્ર પ્રકારનું કર્મ કારણ. -----	૩૯-૪૬
મોહનીયકર્મના ઉદયથી પરદ્રવ્યની પ્રવૃત્તિ હોવાથી કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૪૬-૪૮
ઈચ્છાનો અભાવ હોવાથી ભગવાનને દેશનાની પ્રવૃત્તિ નથી, અને ભગવાનને નિયત દેશકાળવાળી દેશના સ્વભાવથી છે, એ પ્રકારની દિગંબર તરફથી ઈષ્ટાપત્તિ સ્વીકારાયે છે તે ગ્રંથકારશ્રી દ્વારા પ્રત્યુત્તર. -----	૪૮-૬૨
અસાતાવેદનીયની અનુદીરણા હોવાને કારણે કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૬૨-૬૪
કેવલીને ભુક્તિવ્યાપારથી સાતાનો ઉદય હોવા છતાં સાતાની ઉદીરણા કેમ નથી તેનું સ્પષ્ટીકરણ. -----	૬૪-૭૧
આહારકથાથી અત્યંત પ્રમાદનું જનન હોવાને કારણે કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૭૧-૭૫

ભુક્તિથી નિદ્રાની પ્રાપ્તિ હોવાથી કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૭૫-૭૮
ભુક્તિથી રાસન રસસંબંધિ મતિજ્ઞાન થતું હોવાથી કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૭૮-૮૦
ભુક્તિકાળમાં ધ્યાન અને તપનો વ્યય થતો હોવાથી કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૮૦-૮૪
ભુક્તિ વગર પણ પરમ ઔદારિક શરીર રહી શકે છે, તેથી કેવલી કવલભોજન કરતા નથી, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૮૪-૮૯
ભુક્તિ આદિ અદૃષ્ટનો કેવલીમાં ત્યાગ સ્વીકારાયે છે તે દિગંબરને દૃષ્ટબાધાની પ્રાપ્તિ. -----	૮૯-૯૧
શરીરસ્થાપક એવા અદૃષ્ટનું ભુક્તિ આદિના અદૃષ્ટની સાથે નિયતપણું હોવા છતાં ભુક્તિ આદિ અદૃષ્ટનું અલ્પપણું હોવાથી કેવલીને અભુક્તિ આદિની ઉપપત્તિ થશે, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૯૨-૧૦૧
ક્ષીણ જુગુપ્સા મોહનીય કર્મવાળા ભગવાનને પોતાના મળને જોઈને જુગુપ્સા થવાનો સંભવ નહિ હોવાથી કેવલીભુક્તિનો સંભવ. -----	૧૦૧-૧૦૩
કેવલીના પુરીઘાદિને જોઈને અન્ય લોકોને જુગુપ્સા થવાનો સંભવ છે, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું નિરાકરણ. -----	૧૦૩-૧૦૫
પુણ્યથી આક્ષિપ્ત હિત - મિત આહારને કારણે કોઈ પણ વ્યાધિની ઉત્પત્તિ નહિ હોવાથી કેવલીને ભુક્તિનો સંભવ. -----	૧૦૬-૧૦૯
આત્મા પરપદાર્થની પ્રવૃત્તિ કરે તે આત્મા માટે લજ્જાસ્પદ છે, અને વીતરાગ મોહરહિત હોવાથી પરદ્રવ્યમાં પ્રવૃત્તિ કરે તે કોઈ રીતે સંગત નથી, એ પ્રકારના દિગંબર મતના સંસ્કારોથી વાસિત થયેલાનું નિરાકરણ. -----	૧૦૯-૧૧૦
શ્વેતાંબરો જે તીર્થકરને માને છે, તે તીર્થકરા લજ્જાસ્પદ એવી પરદ્રવ્યની આહારાદિની પ્રવૃત્તિ કર છે, માટે તેવા ભગવાન ક્યારેય ઉપાસ્ય સ્વીકાર શકાય નહિ, એ પ્રકારના દિગંબરના કથનનું દૃષ્ટાંત દ્વારા નિરાકરણ. -----	૧૧૨-૧૧૩
પરદ્રવ્યની પ્રવૃત્તિરૂપ ભુક્તિની ક્રિયા હોવા છતાં વીતરાગની વીતરાગતામાં કોઈ બાધ નથી, એ રીતે દિગંબરનો નિગ્રહ થવાથી પરમ આનંદિત થયેલા શ્વેતાંબરો વડે શોભાને પામેલું જૈનશાસન જય પામે છે. -----	૧૧૩-૧૧૫